

Thesis Title	Effectiveness of an HIV/AIDS Prevention Program for Male Sex Workers in Chiang Mai Province		
Author	Mr. Phutthipong Makmai		
Degree	Doctor of Philosophy (Pharmacy)		
Thesis Advisory Committee			
	Asst. Prof. Dr. Hathaikan	Chowwanapoonpohn	Advisor
	Dr. Puckwipa	Suwannaprom	Co-advisor
	Dr. Penkarn	Kanjanarat	Co-advisor

ABSTRACT

The pattern of HIV infection has changed over time. There has been an increase in males who engage in sexual practice with male sex workers (MSWs). However, prevention programs focused on MSWs who are at high risk of HIV/AIDS infection were limited.

The objectives of this study were 1) to identify factors influencing condom use for preventing HIV/AIDS among MSWs based in gay bars and gay massage parlours in Chiang Mai province and 2) to develop the HIV/AIDS prevention program based on the significant factors affecting condom use which were identified from phase I of the study, and 3) to evaluate the effectiveness of the HIV/AIDS prevention program.

A cross-sectional analytical study was used in the study phase I. Two hundred of MSWs working in gay bars and gay massage parlours in Chiang Mai Province were selected by using stratified random sampling with equal probability from gay bar and massage parlours. The data collection tool for this study was a questionnaire which was developed base on AIDS Risk Reduction Model (ARRM). Data was analyzed by descriptive analysis and logistic regression analysis. In the study phase II, a quasi-experimental design with one group's pre-test / post-test was used. Post-test was implemented at immediately, one-month and three-month after receiving an HIV/AIDS prevention program. The prevention program was a series of activities designed for enhancing and encouraging significance factors for condom use

from phase I study. The intervention was implemented at the MSWs working sites as a group intervention. One hundred and sixty MSWs were selected by cluster random sampling. Data was analyzed by descriptive analysis, repeated measure ANOVA and McNemar's test ($p < .05$).

Factors influencing condom use for vaginal sex were increasing age (adjusted OR=1.33, 95%CI=1.02-1.74, $p=.036$), better AIDS knowledge (adjusted OR=1.35, 95%CI =1.02-1.80, $p=.036$) and higher self-efficacy (adjusted OR=2.19, 95%CI =1.06-4.52, $p=.033$); for anal sex were living with boyfriend/girlfriend (adjusted OR=0.24, 95%CI=0.09-0.60, $p=.002$), and higher self-efficacy (adjusted OR=1.25, 95%CI=1.05-1.50, $p=.012$); and for oral sex were higher peer norm (adjusted OR=1.26, 95%CI =1.08-1.48, $p=.003$), higher self-efficacy (adjusted OR=1.35, 95%CI=1.14-1.60, $p<.000$) and higher intention to use condom for oral sex (adjusted OR=3.71, 95%CI=1.66-8.29, $p=.001$). After the HIV/AIDS prevention program were conducted, the results showed that the mean scores of AIDs knowledge, perceived infection risk, peer norm, attitude toward condom use, self-efficacy increased significantly from the mean scores before the intervention and at every post intervention period ($p < .001$). Intention to use condom increased significantly at immediately after the intervention ($p < .001$). Condom use behavior did not change immediately after the intervention but it significantly increased at three months later ($p < .001$).

Several demographic and psychological factors were associated with condom use behaviour. An intervention designed for MSWs using health behavior theories as a framework could significant increased their psychosocial factors, their intention to use condom and condom use.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันเอชไอวี/เอดส์สำหรับชาย
ขายบริการในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายวุฒิพงศ์ มากมาย

ปริญญา วิทยาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (เภสัชศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ. ดร. หทัยกาญจน์	เชาวนพูนผล	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ดร. พัทธวีภา	สุวรรณพรหม	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ดร. เพ็ญกาญจน์	กาญจนรัตน์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

รูปแบบของการติดเชื้อเอดส์มีการเปลี่ยนแปลงไป มีการติดเชื้อเพิ่มในกลุ่มของชายขายบริการที่มีกิจกรรมทางเพศกับชายด้วยกัน อย่างไรก็ตาม โปรแกรมการป้องกันโรคเอดส์สำหรับกลุ่มชายขายบริการยังมีปริมาณจำกัด

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้อย่างอนามัยในการป้องกันเอชไอวี/เอดส์สำหรับชายขายบริการในบาร์เกย์และสถานนวดเกย์ในจังหวัดเชียงใหม่ 2) พัฒนาโปรแกรมการป้องกันเอชไอวี/เอดส์สำหรับชายขายบริการ และ 3) ประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการป้องกันเอชไอวี/เอดส์สำหรับชายขายบริการ

ระยะแรกของการศึกษา เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างคือ ชายขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เกย์และสถานนวดเกย์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน คัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ในสัดส่วนที่เท่าๆกันตามสถานที่ทำงานของชายขายบริการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและปัจจัยด้านสังคมวิทยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติการถดถอยโลจิสติก ระยะที่ สอง เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง one group pre and post test design โดยประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการป้องกันโรคเอดส์ 3 เวลา ณ ทันทีหลังให้โปรแกรม 1 เดือน และ 3 เดือน โปรแกรมการป้องกันโรค

เอดส์เป็น โปรแกรมที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่เพิ่มหรือกระตุ้นปัจจัยที่มีผลต่อการใช้อย่างอนามัยในการศึกษาระยะที่ 1 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน คัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และการทดสอบแมคนีมาร์ (p<.05)

ผลการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้อย่างอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศหญิง คือ อายุที่เพิ่มขึ้น (adjusted OR=1.33, 95%CI=1.02-1.74, p=.036), ความรู้เรื่องเอดส์ที่ต่ำกว่า (adjusted OR=1.35, 95%CI =1.02-1.80, p=.036) และการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนที่สูงกว่า (adjusted OR=2.19, 95%CI =1.06-4.52, p= .033); สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก คือ การอาศัยอยู่กับเพื่อนชาย/หญิง (adjusted OR=0.24, 95%CI=0.09-0.60, p=.002), และการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนที่สูงกว่า (adjusted OR=1.25, 95%CI=1.05-1.50, p=.012); สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ทางปาก คือ บรรทัดฐานของบุคคลที่สูงกว่า (adjusted OR=1.26, 95%CI =1.08-1.48, p=.003), การรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนที่สูงกว่า (adjusted OR=1.35, 95%CI=1.14-1.60, p<.000) และความตั้งใจต่อการใช้อย่างอนามัยที่สูงกว่า (adjusted OR=3.71, 95%CI=1.66-8.29, p=.001)

หลังจากได้ดำเนินกิจกรรมการป้องกันโรคเอดส์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องโรคเอดส์ การรับรู้ความเสี่ยงของการติดเชื้อ บรรทัดฐานของบุคคล ทศนคติต่อการใช้อย่างอนามัย และการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<.001) ภายหลังจากการได้รับโปรแกรมการป้องกันโรคเอดส์ทั้ง 3 เวลา ความตั้งใจในการใช้อย่างอนามัยเพิ่มขึ้นทันทีหลังการได้รับโปรแกรมการป้องกันโรคเอดส์ พฤติกรรมการใช้อย่างอนามัยไม่ได้เพิ่มขึ้นทันทีหลังได้รับโปรแกรมการป้องกันโรคเอดส์ แต่จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลังจากได้รับโปรแกรม ณ เวลา 3 เดือน (p<.001)

สรุปผล ปัจจัยทางด้านสังคมวิทยาและข้อมูลทั่วไปทั้งหลายมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้อย่างอนามัย โปรแกรมการป้องกันโรคเอดส์ที่ออกแบบสำหรับชายขายบริการ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมสุขภาพเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรม สามารถทำให้ปัจจัยทางด้านสังคมวิทยา ความตั้งใจในการใช้อย่างอนามัยและการใช้อย่างอนามัยของกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ